

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1999

Utgiven i Helsingfors den 23 december 1999

Nr 1192—1196

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1192	Undervisningsministeriets beslut om anteckning av religionssamfundet Suomen Bosnialainen Islam-yhdyskunta i registret över religionssamfund	3271
1193	Handels- och industriministeriets beslut om elanläggningars säkerhet	3274
1194	Handels- och industriministeriets beslut om ändring av handels- och industriministeriets beslut om arbeten inom elbranschen	3279
1195	Social- och hälsovårdsministeriets beslut om ändring av social- och hälsovårdsministeriets beslut om social- och hälsovårdens produkttillsynscentrals avgiftsbelagda prestationer	3282
1196	Skattestyrelsens beslut om grunder för bestämmandet av värde av husdjur	3285

Nr 1192

Undervisningsministeriets beslut

om anteckning av religionssamfundet Suomen Bosnialainen Islam-yhdyskunta i registret över religionssamfund

Utfärdat i Helsingfors den 15 december 1999

I en skrivelse till undervisningsministeriet har imamen Aziz Sabic och 31 andra personer, som uppgivit boningsort och yrke, i enlighet med 13 § religionsfrihetslagen (267/1922) anmält att de bildat religionssamfundet Suomen Bosnialainen Islam-yhdyskunta, vars hemort är Helsingfors. Till anmälan har fogats en redogörelse för samfundets trosbekännelse och formen för dess offentliga religionsutövning samt den godkända samfundsordningen. Dessa lyder:

Trosbekännelse

1. Tro på en enda Gud,
2. Tro på Guds Änglar (Meleke),
3. Tro på Guds Skrifter (Uppenbarelse-Kitate),
4. Tro på Guds Profeter (Pejgambere),
5. Tro på Domedagen (Jevmil-Ahir),
6. Tro på Guds Försyn och på Guds absoluta Herravälde (Kader)

Form för offentlig religionsutövning

- Samfundet utövar sin religion
- 1) genom att ordna bönemöten och andra religiösa möten (fem dagliga bönestunder, faste- och festtillfällen, begravningar m.m.),
 - 2) genom att ge sina medlemmar och andra som så önskar religionsundervisning enligt Islams lära,
 - 3) genom årlig fasta under månaden

Ramazan och genom andra åtgärder som anknyter till fastan och Ramazan-månaden,

- 4) Zekat - genom att hjälpa fattiga och andra hjälpbehövande och

- 5) genom att göra en pilgrimsfärd till Mecka så att varje medlem, om det bara är möjligt, en gång i sitt liv kan utföra pilgrimsriter (Hadzdza) i templet i Kabu.

I sin religionsutövning iakttar samfundet islamisk tradition sådan den gäller i Bosnien-Hercegovinas Islamiska samfund i Republiken Bosnien-Hercegovina.

Samfundsordning

1 §

Samfundets namn och hemort

Samfundets namn är Suomen Bosnialainen Islam-yhdyskunta, på bosniska Islamiska

Zajednica Bosne i Hercegovine u Finskoj, och dess hemort är Helsingfors. Samfundet har hela Finland som verksamhetsområde. Samfundet kan bilda oregistrerade lokalsektioner, som inte har självständig rätts-handlingsförmåga.

2 §

Syfte och verksamhetens art

Samfundets syfte är att bevara och förstärka sina medlemmars islamiska identitet, ordna möten och förrättningar som motsvarar deras religiösa behov för offentlig och enskild religionsutövning och ordna religionsundervisning.

Samfundets språk är finska, bosniska och arabiska.

3 §

Medlemmar

Varje i Finland bosatt person som godkänner samfundets samfundsordning kan ansluta sig som medlem, om samfundets styrelse godkänner honom. En medlem har rätt att utträda ur samfundet genom att lämna styrelsen ett skriftligt meddelande om utträdet. Styrelsen har rätt att utesluta en medlem som förorsakar skada för samfundet.

4 §

Styrelse

Samfundets angelägenheter sköts av en styrelse, som väljs av årsmötet för ett år i sänder. Till styrelsen hör en ordförande och en vice ordförande, en sekreterare, en kassör och imamen samt högst fyra (4) övriga medlemmar. Imamen kan om han så vill vara ordförande i styrelsen.

Styrelsen har till uppgift att

1) sköta och övervaka samfundets angelägenheter,

2) ta initiativ och göra framställningar till årsmötet och andra samfundsmöten,

3) omsorgsfullt sköta samfundets ekonomi och egendom,

4) sköta samfundets medlemsregister, inta och utesluta medlemmar och funktionärer i samfundet samt utse kommittéer som den anser nödvändiga och upplösa dem,

5) årligen sammanställa samfundets verk-

samhets- och räkenskapsberättelse och bokslut samt bereda andra ärenden som skall föredras inför årsmötet,

6) utföra andra uppgifter som anförtrots den av samfundsmötet.

Styrelsen sammanträder på kallelse av ordföranden eller vid förhinder för honom på kallelse av vice ordföranden när de anser det nödvändigt eller om minst tre av styrelsens medlemmar kräver det. Styrelsen är beslutför när ordföranden eller vice ordföranden och minst hälften av medlemmarna är närvarande. Besluten fattas med enkel röstmajoritet. Om rösterna faller lika avgör ordförandens röst.

Samfundets namn tecknas av ordföranden eller vice ordföranden eller imamen tillsammans med sekreteraren eller kassören. Styrelsen kan avsättas genom beslut av samfundsmötet under mandatperioden om två tredjedelar (2/3) av samfundets medlemmar kräver det.

5 §

Finansiering

Samfundet finansierar sin verksamhet genom medlemsavgifter. Grunderna för bestämmande av medlemsavgiften fastställs av årsmötet. Som stöd för sin verksamhet kan samfundet också publicera och sälja litteratur som är i överensstämmelse med dess trosbekännelse, ordna basarer och andra sammankomster samt ta emot donationer och testamenten.

6 §

Möten

Samfundets möten sammankallas av styrelsen genom brev som sänds till medlemmarna senast tjugo (20) dagar före mötet. Besluten fattas med enkel röstmajoritet. Om rösterna faller lika avgör ordförandens röst. Rösträtt vid ett samfundsmöte har alla medlemmar i samfundet som fyllt 16 år och som betalt medlemsavgiften för föregående år. För överlåtelse och inteckning av fast egendom fordras beslut av samfundsmötet. De ärenden som behandlas vid mötet skall nämnas i möteskallelsen.

Över mötena förs protokoll, som undertecknas av ordföranden och sekreteraren. Protokollet skall justeras inom 14 dagar efter mötet.

7 §

Årsmöte

Samfundets årsmöte hålls senast i mars. Vid årsmötet behandlas följande frågor:

- 1) öppnande av mötet,
- 2) val av ordförande för mötet, sekreterare, två protokolljusterare och två rösträknare,
- 3) konstaterande av mötets lagenlighet och beslutförhet,
- 4) godkännande av föredragningslistan för mötet,
- 5) behandling av verksamhets- och räkenskapsberättelsen samt revisorernas utlåtande,
- 6) fastställande av bokslutet och beslut om beviljande av ansvarsfrihet för styrelsen och andra redovisningsskyldiga,
- 7) fastställande av verksamhetsplanen, budgeten, medlemsavgifternas storlek samt antalet medlemmar i styrelsen,
- 8) val av ordförande och andra medlemmar i styrelsen,
- 9) val av två revisorer och två vice revisorer,
- 10) övriga ärenden på föredragningslistan,
- 11) avslutande av mötet.

8 §

Ändring av samfundsordningen och upplösning av samfundet

Beslut om ändring av samfundsordningen

Helsingfors den 15 december 1999

Kulturminister *Suvi Lindén*

fattas av samfundsmötet, om minst två tredjedelar (2/3) av de röstberättigade närvarande medlemmarna understöder ändringen.

Beslut om upplösning av samfundet fattas av samfundsmötet, om minst 2/3 av de röstberättigade närvarande medlemmarna understöder detta vid två på varandra följande möten, som hålls med minst en månads mellanrum.

Om samfundet blir upplöst doneras de återstående medlen till Bosnien-Hercegovinas Islamiska Samfund i Sarajevo.

Undervisningsministeriet har prövat detta ärende.

Samfundsordningen för religionssamfundet Suomen Bosnialainen Islam-yhdyskunta har utarbetats enligt religionsfrihetslagen och samfundets trosbekännelse och formen för dess offentliga religionsutövning strider inte mot lag och god sed.

Med stöd av 15 § 2 mom. religionsfrihetslagen har undervisningsministeriet särskilt beslutat att flertalet av medlemmarna i samfundets styrelse kan vara andra än finska medborgare. Sålunda uppfyller samfundets styrelse kraven i 15 § religionsfrihetslagen.

På basis av detta har undervisningsministeriet godkänt samfundet för anteckning i registret över religionssamfund.

Överinspektör Joni Hiitola

Nr 1193

Handels- och industriministeriets beslut om elanläggningars säkerhet

Utfärdat i Helsingfors den 17 december 1999

Handels- och industriministeriet har med stöd av 6 § elsäkerhetslagen den 14 juni 1996 (410/1996) beslutat:

1 §

Tillämpningsområde

Detta beslut gäller strukturell och funktionell elsäkerhet hos sådana elanläggningar som avses i 4 § elsäkerhetslagen (410/1996).

Detta beslut tillämpas inte på elanläggningar i telenät, hissar, luftfartyg, fordon eller farkuster.

2 §

Säkerhetskrav

Elanläggningar skall planeras, byggas och repareras i enlighet med god säkerhetsteknisk praxis med beaktande av kravet på säkerhetens nivå enligt 5 § 1 punkten elsäkerhetslagen. Dessutom skall elanläggningar uppfylla de väsentliga säkerhetskraven enligt bilagan till detta beslut med beaktande av de förhållanden som råder och de installations-sätt som skall följas i Finland.

3 §

Genomförande av säkerhetskraven

Elanläggningar anses uppfylla de väsentliga säkerhetskraven i bilagan till detta beslut, om de planeras, byggs och repareras med tillämpning av standarder eller publikationer vilkas motsvarighet med de väsentliga kraven har fastställts enligt 4 §.

Med avvikelse från 1 mom. är det vid behov möjligt att visa att de väsentliga säker-

hetskraven uppfylls genom iakttagande av det som bestäms i 5 §.

4 §

Standarder som skall tillämpas

I detta beslut avses med standarder tekniska specifikationer som har fastställts av ett officiellt standardiseringsorgan och som finns allmänt tillgängliga.

Elsäkerhetsmyndigheten fastställer en förteckning över de standarder som motsvarar de väsentliga säkerhetskraven, utgående från ett yttrande av elsäkerhetsdelegationen, och håller förteckningen tillgänglig.

Om standarder inte har uppgjorts i fråga om vissa säkerhetskrav eller elanläggningar, kan sådana publikationer tillämpas som är jämförbara med standarder och vilkas motsvarighet med de väsentliga säkerhetskraven har fastställts i enlighet med 2 mom.

Elsäkerhetsmyndigheten skall i sin fastställda förteckning stryka en hänvisning till en standard, publikation eller en del av en sådan, om tillämpningen av den medför väsentlig fara, samt uppdatera förteckningen över de standarder som motsvarar de väsentliga säkerhetskraven i enlighet med 2 mom.

5 §

Avvikelse från standarderna

En skriftlig utredning av att de väsentliga säkerhetskraven uppfylls skall utarbetas innan byggandet och reparerandet av en elan-

läggning inleds, om avvikelse görs från de standarder eller publikationer som motsvarar de väsentliga säkerhetskraven.

Till den del avvikelse görs från standarder eller publikationer som motsvarar de väsentliga säkerhetskraven skall i utredningen företas

1) de lösningar som valts för att de väsentliga säkerhetskraven skall uppfyllas,

2) en beskrivning av hur lösningarna uppfyller de väsentliga säkerhetskraven,

3) beställarens samtycke till att avvikelse får göras från standarderna eller publikationerna samt

4) individualisering och underskrift av den som utarbetat utredningen.

Utredningen kan kompletteras med ett utlåtande, om huruvida elanläggningen uppfyller de väsentliga säkerhetskraven, vilket har getts av det auktoriserade organ eller den auktoriserade besiktningsman som avses i 23 § elsäkerhetslagen och som får utföra besiktning av elanläggningar.

Utredningen skall fogas till det protokoll som gäller ibruktagningsbesiktning av elanläggningen.

6 §

Ändring i driftsförhållandena

Den som innehar en elanläggning skall när driftsförhållandena ändras sörja för att det vidtas nödvändiga åtgärder genom vilka elanläggningarnas säkerhet kan säkerställas under de förändrade förhållandena.

7 §

Sammankoppling av elanläggningar

Elanläggningar får kopplas samman endast om åtgärden inte förorsakar sådan fara som

Helsingfors den 17 december 1999

Handels- och industriminister *Erkki Tuomioja*

avses i 5 § elsäkerhetslagen. För att detta skall kunna garanteras skall innehavarna av de elanläggningar som skall kopplas samman ge varandra tillräckliga tekniska uppgifter om sina elanläggningars konstruktion.

8 §

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den 2 januari 2000.

Genom detta beslut upphävs

1) handels- och industriministeriets beslut av den 28 februari 1974 om elsäkerhetsföreskrifter (205/1974) jämte ändringar

2) handels- och industriministeriets beslut av den 28 december 1994 om elinstallations säkerhet (1396/1994) jämte ändringar samt

3) handels- och industriministeriets beslut av den 28 augusti 1996 om tillämpning av elsäkerhetslagen (657/1996).

9 §

Övergångsbestämmelser

Elanläggningar som har byggts innan detta beslut träder i kraft behöver inte ändras så att de stämmer överens med detta beslut, om de inte medför fara för någons liv, hälsa eller egendom.

Den publikation som nämns i 7 § handels- och industriministeriets beslut om elinstallations säkerhet samt de publikationer som nämns i 1 § 1, 2, 4, 5 och 7—10 punkten handels- och industriministeriets beslut om tillämpning av elsäkerhetslagen jämföras från den 31 december 2002 med standarder som motsvarar de väsentliga säkerhetskraven.

Överinspektör *Pertti Lindberg*

VÄSENTLIGA SÄKERHETSKRAV

1. Människor och husdjur skall skyddas mot faror som kan uppkomma när de rör vid de spänningsförande delarna i en elanläggning eller kommer för nära dessa delar.

Skyddet skall genomföras på så sätt att det kan förhindras att ström går genom människan eller husdjuret eller så att strömstyrkan begränsas så att den är ofarlig.

Som skyddande metod skall vanligtvis användas en isolering eller kapsling som skyddar mot beröring, om inte strömstyrkan har begränsats så att den är ofarlig.

Om det inte är tekniskt eller ekonomiskt möjligt eller ändamålsenligt att använda isolering eller kapsling, får skyddsmetoden gå ut på att de spänningsförande konstruktionerna placeras tillräckligt långt utanför beröringsavstånd.

Om det inte är möjligt att använda isolering eller kapsling i forsknings- eller provningsanläggningar, får också hinder som skyddar mot oavsiktlig beröring eller någon annan lämplig skyddsmetod användas, förutsatt att det på ett tillförlitligt sätt kan förhindras att utomstående får tillträde till det farliga området.
2. Människor och husdjur skall skyddas mot sådana faror som kan uppkomma om de, medan det förekommer ett fel i elanläggningen, rör i delar som är utsatta för spänning eller befinner sig i närheten av elanläggningen.
3. En elanläggnings konstruktion skall vara sådan att det inte uppkommer fara för att ett brännbart ämne som inte hör till elanläggningen antänds som en följd av hög temperatur eller en ljusbåge.
4. Elanläggningarna får inte medföra risk för att människor eller husdjur skall få brandskador.
5. Den överström som eventuellt går i strömförande kablar får inte förorsaka sådana höga temperaturer eller elektromekaniska belastningar som kan skada människor, husdjur eller egendom.
6. I samband med ett fel som förekommer i en elanläggning skall de spänningsfria kablarna och andra ledande delar i en normal situation tåla den felaktiga ström som eventuellt går genom dem, utan att deras temperatur stiger så att den blir farligt hög eller så att de medför mekanisk fara.
7. Skyddsanordningarna skall fungera med sådan ström, sådana spänningar och under en sådan tid som garanterar en tillräcklig säkerhet.
8. Det elektriska skyddssystemet i en elanläggning skall väljas så att det kan hållas funktionsdugligt och tillförlitligt under hela elanläggningens drifttid.
9. Ett fel mellan de spänningsförande delarna i strömkretsar i vilka olika spänningar har tillförts eller en överspänning som elanläggningen av något annat skäl förorsakar får inte medföra fara eller skada för människor, husdjur eller egendom.

10. Spänningshållfastheten och isoleringsnivån i en elanläggning skall motsvara de spänningar som förekommer i driftsförhållandena.
11. Elanläggningens konstruktion skall vara sådan att den tål de yttre påfrestningar och förhållanden som sannolikt förekommer under den drift och på det driftsställe som elanläggningen är avsedd för.
12. Elanläggningar skall byggas av sådan elmateriel och annan materiel samt sådana förnödenheter vilka är avsedda för driften och förhållandena i fråga och vilkas konstruktion uppfyller de författningar som gäller dem. Materiel och förnödenheter skall installeras på det sätt som tillverkaren avser och så att deras säkerhet bibehålls.
13. Anläggningar som är avsedda att användas av sådana personer som saknar yrkeskunskaper inom elbranschen skall ha en sådan konstruktion att dessa personer kan använda anläggningen och vidta de åtgärder som syftet är att de skall vidta på ett säkert sätt, utan fara för att de kommer i beröring med de spänningsförande delarna och utan fara för en ljusbåge.
14. En elanläggning skall konstrueras och placeras så att personer som inte känner till dess risker inte lätt kommer i kontakt med de spänningsförande delarna.
15. De exceptionella riskmoment som eventuellt sammanhänger med en elbaneanläggning eller en annan speciell elanläggning skall beaktas i anläggningens konstruktion eller skydd.
16. I ett medicinskt, explosionsfarligt eller annat utrymme som innehåller exceptionella riskmoment får endast en sådan elanläggning placeras i vars konstruktion eller skydd har säkerställts att anläggningen är säker i utrymmet i fråga.
17. I konstruktionen hos luftkablar och andra elanläggningar som sammanhänger med eldistributionen skall, utöver de krav som gäller sedvanliga elanläggningars säkerhet, dessutom beaktas följande faktorer:
 - värmebelastningar, mekaniska belastningar och andra verkningar, vilka förorsakas av väderleksförhållanden och andra faktorer,
 - spänningsförande konstruktioners avstånd till byggnader, träd och motsvarande,
 - människors rörelser och trafik,
 - den ömsesidiga verkan av luftkablar som har placerats i samma stolpar eller annars nära varandra,
 - verkan av andra anläggningar och annan materiel som har placerats i samma stolpar som luftkablarna.
18. De olika delarna av elanläggningen skall vara sinsemellan kompatibla. En elanläggning eller elmateriel får inte äventyra en annan elinstallations eller elmateriels säkerhet.
19. En elanläggning skall vara sådan att det inte förekommer skadliga verkningar mellan den och anläggningar som inte är elektriska.
20. En elanläggning skall ha så entydig konstruktion att det inte uppkommer sådana risksituationer vid driften eller underhållet av den som beror på missförstånd.
21. En elanläggning skall utrustas med de märkningar och varningsplåtar som behövs för drivandet och skötseln av den.

Skyddsanordningar, ledningar och kablar skall grupperas tydligt och vid behov märkas ut på så sätt att strömkretsarna kan identifieras.

De scheman och anvisningar som behövs för byggandet, drivandet och skötseln av en elanläggning skall utarbetas för den.

22. En elanläggnings konstruktion skall vara sådan att alla besiktnings-, provnings-, underhålls- eller reparationsåtgärder som kan förutses i fråga om den kan göras säkert och ändamålsenligt.
23. I en elanläggning skall det finnas tillräckligt med anordningar för frånskiljning så att strömkretsar eller enskilda anordningar kan skiljas från nätet för underhåll, provning, felsökning eller reparationer.
24. Om det, när en fara uppkommer, är nödvändigt att avbryta eltillförseln omedelbart, skall den anordning som bryter strömmen eller den anordning som styr detta installeras så att den kan upptäckas lätt och användas effektivt och snabbt.

Nr 1194

Handels- och industriministeriets beslut
om ändring av handels- och industriministeriets beslut om arbeten inom elbranschen

Utfärdat i Helsingfors den 17 december 1999

Handels- och industriministeriet har
 ändrat 1 § 3 mom. i sitt beslut av den 5 juli 1996 om arbeten inom elbranschen (516/1996)
 samt
 fogat till beslutet ett nytt 4 a kap. som följer:

1 §

Med driftsarbete avses driftsåtgärder på elanläggningar, med dem jämförbara reparations- och underhållsarbeten samt besiktningensåtgärder som inriktas på elanläggningen.

4 a kap.

Säkerheten vid elarbeten

29 a §

Detta kapitel tillämpas på arbete inom elbranschen, om arbetet kan medföra risk för en elstöt eller ljusbåge.

Kapitlet tillämpas dock endast i tillämpliga delar på sådant arbete som avses i 10 §, på så sätt att säkerheten vid elarbetet kan garanteras i tillräcklig mån.

Kapitlet tillämpas dessutom på annat arbete i närheten av elanläggningar i enlighet med vad som bestäms i 29 b och 29 h—29 k §.

29 b §

Innan ett arbete inom elbranschen eller ett annat arbete i närheten av en elanläggning inleds, skall elanläggningens konstruktion redas ut på ett tillförlitligt sätt, de riskfaktorer som sammanhänger med arbetet bedömas

och de åtgärder som behövs med tanke på säkerheten vid elarbetet vidtas.

I ett arbete inom elbranschen skall sådana arbetsmetoder följas som är vedertagna och som har konstaterats vara säkra. Om arbetet emellertid utförs med en exceptionell eller ny metod, skall de riskfaktorer som eventuellt sammanhänger med denna bedömas och beaktas.

29 c §

För varje arbetsobjekt skall en sådan person som avses i 11 § utnämnas för att övervaka elsäkerheten under arbetstiden. Denna person kan själv delta i arbetet eller i sin helhet göra det själv.

29 d §

För arbetet inom elbranschen skall vid behov utarbetas skriftliga anvisningar för varje arbetsmetod eller arbete, vilka kompletterar kraven i detta kapitel.

De gällande standarder och anvisningar som skall tillämpas vid arbetet skall hållas tillgängliga för arbetstagaren.

Arbetstagaren skall ges utbildning och handledning så att kunskaperna hela tiden motsvarar kraven i arbetet. Genom förhör eller på något annat lämpligt sätt skall det säkerställas att arbetstagaren har inhämtat kunskaperna.

29 e §

I arbetet inom elbranschen skall användas säkra arbetsredskap och utrustningar som är avsedda eller annars lämpar sig för arbetet. Redskapens och utrustningens säkerhet skall vid behov säkerställas både innan arbetet inleds och under arbetets gång.

29 f §

En elanläggning som är arbetsobjekt skall skiljas från elnätet så att den blir spänningsfri. Driftsarbeten på en elanläggning får dock göras fastän elanläggningen är spänningsförande, om arbetet görs med tillräcklig omsorg på så sätt att det inte förorsakar risk för elstöt eller ljusbåge.

En elanläggning anses spänningsfri, om följande åtgärder vidtas innan arbetet inleds:

1) arbetsobjektet skiljs på ett tillförlitligt sätt från driftsspänningen i varje riktning för spänningstillförsel,

2) det förhindras på ett tillförlitligt sätt att spänningen kan kopplas på till arbetsobjektet under den tid som arbetet pågår,

3) det konstateras på ett tillförlitligt sätt att arbetsobjektet är spänningsfritt,

4) arbetsobjektet jordas för arbetet med adekvata medel, om elanläggningens nominella spänning överstiger 1000 volt eller om det är fråga om en öppen ledning eller en elcentral med högström,

5) de spänningsförande delarna i en elanläggning i närheten av arbetsobjektet isoleras på ett tillförlitligt sätt från det område där arbete pågår eller vilket man kan nå under arbetets gång med beaktande av arbetsredskap och förnödenheter.

Spänning får kopplas på till en elanläggning som har varit arbetsobjekt först när alla arbeten har avslutats, jordningen för arbetet har hävts och det även i övrigt har säkerställts att det är säkert att koppla på spänningen.

29 g §

Med avvikelse från 29 f § får ett arbete inom elbranschen inriktas på oskyddade spänningsförande delar av en elanläggning, om det medför stor olägenhet att skilja elanläggningen från elnätet så att den blir spänningsfri och om arbetet görs i enlighet med 2 mom., på så sätt att det inte medför risk för en elstöt eller ljusbåge.

Vid arbete som avses i 1 mom. skall följande krav följas:

1) arbetet utförs av sådana personer som

avses i 11 § och vilka har specialutbildning för detta och är förtrogna med arbetsmetoden i fråga,

2) för arbetet finns tillräckliga skriftliga anvisningar,

3) i arbetet används arbetsredskap och utrustningar som är avsedda för detta och som har konstaterats vara säkra,

4) arbetstagarnas och övriga personers säkerhet under arbetstiden har säkerställts med de särskilda säkerhetsåtgärder som förhållandena kräver, samt

5) arbetet ökar inte risken för en explosion eller brand eller någon annan motsvarande risk.

29 h §

Vid ett arbete inom elbranschen eller vid inträde i eller utträde ur arbetsobjektet skall den som utför arbetet inte oavsiktligt eller ovetande kunna nå oskyddade spänningsförande delar eller komma i närheten av dem. Vid fastställandet av vad som avses med säkert avstånd skall elanläggningens spänningsnivå, arbetsredskapen och arbetssättet beaktas.

Det säkra arbetsområdet skall vid behov märkas ut med varningsskyltar och avgränsas med tillförlitliga bommar eller skydd.

Om ett arbetsområde sträcker sig så nära spänningsförande delar av elanläggningen vilka inte har skyddats mot beröring att elsäkerheten i arbetet kan äventyras, skall dessa delar isoleras på ett tillförlitligt sätt från arbetsområdet eller också skall det som bestäms i 29 f och 29 g § följas vid arbetet.

29 i §

Vid arbete som omfattas av tillämpningsområdet för detta kapitel skall de förfaringsätt som skall iakttas i Finland, rådande arbetsförhållanden samt elanläggningarnas strukturella egenskaper beaktas.

Arbetet anses uppfylla de säkerhetskrav som har uppställts i detta kapitel, om det utförs med tillämpning av de standarder eller publikationer vilkas motsvarighet med säkerhetskraven har fastställts i enlighet med 29 j §.

Uppfyllandet av säkerhetskraven skall vid behov, med avvikelse från 2 mom., kunna påvisas med iakttagande av vad som bestäms i 29 k §.

29 j §

I detta beslut avses med standarder teknis-

ka specifikationer som har fastställts av ett officiellt standardiseringsorgan och som finns allmänt tillgängliga.

Elsäkerhetsmyndigheten fastställer en förteckning över de standarder som motsvarar säkerhetskraven utgående från ett yttrande av elsäkerhetsdelegationen och håller förteckningen tillgänglig.

Om standarder inte har uppgjorts i fråga om vissa arbetsmetoder eller elanläggningar, kan sådana publikationer tillämpas som är jämförbara med standarder och vilkas motsvarighet med säkerhetskraven har bekräftats i enlighet med 2 mom.

Elsäkerhetsmyndigheten skall i sin fastställda förteckning stryka en hänvisning till en standard, publikation eller en del av en sådan, om tillämpningen av den medför en väsentlig fara, samt uppdatera förteckningen över de standarder som motsvarar säkerhetskraven i enlighet med 2 mom.

29 k §

En skriftlig utredning om att säkerhetskraven uppfylls skall utarbetas innan arbetet inleds, om avvikelse görs från de standarder eller publikationer som motsvarar kraven.

Till den del avvikelse görs från standarder

som motsvarar säkerhetskraven skall i utredningen företes

1) de lösningar som valts för att säkerhetskraven skall uppfyllas,

2) en beskrivning av hur lösningarna uppfyller säkerhetskraven samt

3) individualisering och underskrift av den som utarbetat utredningen.

Utredningen kan kompletteras med ett utlåtande, om huruvida elarbetsmetoden uppfyller säkerhetskraven, vilket har getts av det auktoriserade organ eller den auktoriserade besiktningsman som avses i 23 § elsäkerhetslagen och som får utföra besiktning av elanläggningar.

Detta beslut träder i kraft den 2 januari 2000.

De publikationer som nämns i 1 § 3 och 6 punkten handels- och industriministeriets beslut om tillämpning av elsäkerhetslagen (657/1996) jämföras från den 31 december 2002 med standarder som motsvarar säkerhetskraven i 4 a kap. Detta tillämpas dock inte till den delen det i publikationerna hänvisas till författningar som har upphävts helt eller delvis.

Helsingfors den 17 december 1999

Handels- och industriminister *Erkki Tuomioja*

Överinspektör *Pertti Lindberg*

Nr 1195

Social- och hälsovårdsministeriets beslut
om ändring av social- och hälsovårdsministeriets beslut om social- och hälsovårdens
produkttillsynscentrals avgiftsbelagda prestationer

Utfärdat i Helsingfors den 20 december 1999

Social- och hälsovårdsministeriet har
ändrat 1 punkten i bilaga 3 till social- och hälsovårdsministeriets beslut om social- och
hälsovårdens produkttillsynscentrals avgiftsbelagda prestationer (238/1998) som följer:

Detta beslut träder i kraft den 30 december 1999.
Avgiften för 1999 bestäms med stöd av detta beslut, likväl så att avgiften är högst dubbelt
så stor som tillsynsavgiften enligt de grunder som tillämpades när detta beslut trädde i kraft.

Helsingfors den 20 december 1999

Omsorgsminister *Eva Biaudet*

Regeringssekreterare Pentti Wavela

BILAGA 3**ÅRLIGA TILLSYNSAVGIFTER SOM UPPBÄRS MED STÖD AV 55 §
ALKOHOLLAGEN****1. Tillsynsavgift för tillverkning av och partihandel med alkoholdrycker och sprit**

För tillsynen över tillverkning av och partihandel med alkoholdrycker och sprit uppbärs årliga tillsynsavgifter, dels för tillsynen över tillverkningen av alkoholdrycker och sprit, dels för tillsynen över partihandeln med alkoholdrycker och sprit, enligt vad som bestäms om dessa avgifter i detta beslut.

1a. Tillsynsavgift för tillverkning av alkoholdrycker och sprit

För tillsynen över tillverkning av alkoholdrycker och sprit uppbärs hos innehavare av tillverkningstillstånd en årlig tillsynsavgift för avgiftsperioden 1.9 – 31.8. Tillsynsavgift skall betalas av varje tillståndshavare som under avgiftsperioden har tillverkat alkoholdrycker eller sprit inom näringsverksamhet som avses i 5 § 1 mom. alkohollagen. Tillsynsavgiftens belopp bestäms på grundval av den under tillsynsperioden tillverkade mängden alkoholdrycker och sprit, enligt vad som närmare bestäms nedan. För tillverkning av alkoholdrycker och sprit i undervisnings- och forskningssyfte uppbärs ingen tillsynsavgift.

Tillsynsavgiften för tillverkning består av en fast grundavgift och av en tilläggsavgift som är beroende av verksamhetens omfattning.

Grundavgiften per tillståndshavare är 2 100 mark. Grundavgiften sänks emellertid med 1 000 mark för sådana innehavare av tillverkningstillstånd för gårdsvin och spisöl, som har detaljhandels- och serveringstillstånd endast för självtillverkade alkoholdrycker.

Den av verksamhetens omfattning beroende tilläggsavgiften är 1,5 penni/tillverkad liter 100-procentig alkohol.

Om tillståndshavaren har flera än ett tillverkningsställe, uppbärs 1 000 mark i tillsynsavgift för varje tillverkningsställe därutöver.

Om tillståndshavaren har ett av Produkttillsynscentralen godkänt egentillsynssystem, sänks den på ovan nämnt sätt beräknade tillsynsavgiften med 15 procent.

Maximivavgiften för en tillståndshavare är likväl 100 000 mark.

Grundavgift tillämpas inte för det första verksamhetsår för vilket tillståndshavaren debiteras (1.9 – 31.8) utan avgift uppbärs då uteslutande på grundval av de faktiska tillverkningsuppgifterna. Om tillsynsavgiften understiger 50 mark skall den emellertid inte uppbäras.

1b. Tillsynsavgift för partihandel med alkoholdrycker och sprit

För tillsynen över partihandel med alkoholdrycker och sprit uppbärs hos innehavare av tillverknings- och partihandelstillstånd en årlig tillsynsavgift för avgiftsperioden 1.9 – 31.8.

Tillsynsavgift skall betalas av varje tillståndshavare som med stöd av 27 och 30 § alkohollagen har sålt eller på annat sätt till marknaden levererat alkoholdrycker eller levererat sådana till detaljhandel eller servering som sköts av tillståndshavaren själv. Tillsynsavgift skall också betalas av varje sådan innehavare av tillverknings- eller partihandelstillstånd för sprit, som med stöd av 27 och 29 § alkohollagen har sålt eller på annat sätt levererat sprit till marknaden. Tillsynsavgiftens belopp grundar sig på den mängd alkoholdrycker och sprit som under tillsynsperioden har sålts eller på annat sätt levererats till marknaden, enligt vad som närmare bestäms nedan.

Tillsynsavgiften för partihandel består av en fast grundavgift och en tilläggsavgift som är beroende av verksamhetens omfattning.

Grundavgiften för en tillståndshavare är 1 300 mark.

Hos tillståndshavaren uppbärs en av verksamhetens omfattning beroende tilläggsavgift som beräknas på basis av det antal rader med data om partihandelsleveranserna som under tillsynsperioden månatligen har rapporterats till Produkttillsynscentralen. En datarad utgörs av en sådan till en viss kund hänförlig rad produktdata som definieras i Produkttillsynscentralens anvisningar om rapportering av leveransdata gällande partihandeln. Tillsynsavgiften är 50 penni/datarad.

Om tillståndshavaren har flera än ett lagringsställe, uppbärs 500 mark i tillsynsavgift för varje lagringsställe därutöver.

Om tillståndshavaren har ett av Produkttillsynscentralen godkänt egentillsynssystem, sänks den på ovan nämnt sätt beräknade tillsynsavgiften med 15 procent.

Om tillståndshavaren sänder in de för tillsynen behövliga uppgifterna på en diskett eller med linjeöverföring, enligt ett system som Produkttillsynscentralen har godkänt, sänks dessa avgifter emellertid med 15 procent.

Maximiavgiften för en tillståndshavare är emellertid 150 000 mark.

Grundavgift tillämpas inte under det första verksamhetsår för vilket tillståndshavaren debiteras (1.9 – 31.8) utan avgiften uppbärs då uteslutande på grundval av de faktiska leveransuppgifterna. Om tillsynsavgiften understiger 50 mark skall den emellertid inte uppbäras.

Hos den som har ett tidsmässigt begränsat partihandelstillstånd för högst en månad uppbärs ingen årlig tillsynsavgift.

Nr 1196

Skattestyrelsens beslut
om grunder för bestämmandet av värde av husdjur

Utfärdat i Helsingfors den 14 december 1999

Skattestyrelsen har med stöd av 21 § förmögenhetsskattelagen av den 30 december 1992 (1537/92) förordnat, att följande grunder skall iakttas vid fastställandet av det gängse värdet för husdjur:

1 §

Såsom gängse värdet av husdjur anses följande medelvärden per djur:

Hästar av finsk ras

1—2 år gamla	2 600 mk
3—4 år gamla	3 600 mk
5—14 år gamla	4 500 mk
över 14 år gamla	4 200 mk

Varmblodiga sporthästar

1—2 år gamla	3 200 mk
3—4 år gamla	4 600 mk
5—10 år gamla	5 200 mk
över 10 år gamla	4 400 mk

Ponnyer 2 000 mk

Nötdjur

Tjurar, över 2 år gamla	4 250 mk
Ungtjurar, 1—2 år gamla	2 500 mk
Kor	2 900 mk
Kvigor	2 700 mk
Ungnöt	1 700 mk
Kalvar	400 mk

Svin

Galtar, över 9 månader gamla ..	1 250 mk
Suggor	1 000 mk
Gödsvin, 6—9 månader gamla .	500 mk
Svin, 3—6 månader gamla	350 mk
Svin, 2—3 månader gamla	200 mk
Grisar, under 2 månader gamla	125 mk

Får

över 1 år gamla	150 mk
under 1 år gamla	120 mk

Renar

över 1 år gamla	1 200 mk
under 1 år gamla	500 mk

Fjäderfä

Värphönor, över 6 månader gamla	7 mk
Värphönor, under 6 månader gamla	10 mk
Hönor, som uppföds till slaktdjur	2 mk

Nr 1196

2 §
Djur som är värdefullare än medelgoda djur värderas till värden som är högre än i detta beslut nämnda.

3 §
De husdjur som inte nämns i detta beslut, värderas till det sannolika överlåtelsepriset.

Helsingfors den 14 december 1999

Generaldirektör *Jukka Tammi*

4 §
Detta beslut träder i kraft den 1 januari 2000 och tillämpas vid förmögenhetsbeskattningen för år 1999.

Överinspektör Kari Pilhjerta